

विकीयते अन्तर्हीना भवति ॥ अवस्थाभेदादश्वरी शर्करा सिकता भवतीत्याह ॥ अश्वस्यैव च शर्करा चकरात् सिकता च भवति । शर्करासिकतयोश्च भेदो महत्वात्पत्वाभ्यां बोद्धव्यः ॥ कथं अश्वरी शर्करा भवतीत्याह । सा भिन्नमूर्त्तिर्वातेन शर्करा-रेखभिधीयते । सा अश्वरी ॥*॥ शर्करायाः पात-मवरोधश्च सहेतुकमाह ।

“अश्वस्य वायुना भिन्ना सा तस्मिन्ननुलोमगे । निरेति सहस्रमूत्रेण प्रतिलोमे विनश्यते । मूत्रस्रोतःप्रवृत्ता सा सक्ता कुर्व्यादुपद्रवान्” ॥ सा अश्वरी । तस्मिन् वायौ । अनुलोमगे मूत्र-स्रोतःसु सम्यक्प्रवृत्ते मूत्रेण सह सा शर्करा निरेति पतति । प्रतिलोमगे ऊर्ध्वप्रवृत्ते वायौ विनश्यते । तदा मूत्रस्रोतः श्रिता सक्ता लघ्ना स्यात्तदा उपद्रवान् कुर्व्यात् । तानेषोपद्रवानाह । “दौर्बल्यं सदनं काश्यं कुक्षिशूत्रमथाह्वितं । पाण्डुत्वमुष्णवातश्च दृष्ट्या हृत्पीडनं वमि” ॥ दौर्बल्यमिन्द्रियाणां । सदनं अवसन्नत्वं । का-श्यमेङ्गानां । उदरैकदेशे शूलं । उष्णवातं मूत्रा-घातविशेषं ॥*॥ अश्वरी शर्करा सिकताना-मरिष्टमाह ।

“प्रसूननाभिरुधणं वज्रमूत्रं रजान्वितं । अश्वरी क्षपयत्याशु शर्करा सिकताम्वित्ता” ॥ शर्करा सिकतेति च नामद्वयमन्वयः ॥*॥ अथाश्वस्यैव चिकित्सा । “सुगन्धमिश्रपाषाणमिदुग्वरुणगोक्षुरैः । अमथारगवधफलैः क्वाथं कृत्वा विचक्ष्णाः ॥ रामठक्षारलवणचूर्णं क्षिप्वा पिबेन्नरः । अश्वरी मूत्रक्षक्षश्च नाशमायाति निश्चितं ॥ क्वाथः सुगन्धादिनामायं दीपनः पाचनः परं । हन्ति कोष्ठाश्रितं वातं कण्ठरुग्नादमेदुजं” ॥ रुक्णुः । सुगन्धादिक्वाथः ॥*॥

“एलोपकुल्यामधकाशभेद-
कौन्तीश्वदष्टाष्टकश्वकैः ।
श्रितं पिबेदश्वजतुप्रगाढं
सशर्करं मूत्रगदेऽश्वरीषु” ॥

उरुवृक् एरुहस्तस्यात्र मूलं । मूत्रगदे मूत्रक्षक्षे । एलादिक्वाथः ॥*॥

“कुष्माण्डकरसं हिङ्गुयवक्षारयुतं पिबेत् । वस्तौ मेद्रे शूलयुक्ते अश्वरीशर्कराक्षयेत्” ॥*॥ “वरुणत्वक्शिलाभेदशुग्रीगोक्षुरैः कृतः । कषायक्षारसंयुक्तः शर्करां परतयत्वधः” ॥ क्षारो यवक्षारः ॥*॥

“त्रिकण्टकस्य वीजानां चूर्णं मातृकसंयुतं । अवीक्षीरेण सप्ताह्वादश्वरीनाशनं पिबेत्” ॥ अवीर्म्मषी ॥*॥

“वरुणत्वक्कषायस्तु पीतो गुडसमन्वितः । अश्वरी पातयत्याशु वस्तिशूलश्च नाशयेत्” ॥*॥

क्वाथो वरुणमूलस्य तस्य कल्केन संयुतः । शिग्रुमूलस्य च क्वाथः कटुष्णस्वाश्वरीं हरति ॥*॥

“प्रहृक्कैरयवक्षारपथ्याकालीयकान्वितः ।

दधिमण्डो भिन्नचुपामश्वरीमाशु पानतः” ॥

प्रहृक्कैरं नागरं ॥*॥

“नो जगधं क्षमिभिर्धनं सुतरुणं स्निग्धं शुचिस्थानजं घस्ते एण्यगिरेक्षिते वरुणकं क्षित्वा तुलां द्याहयेत् । संयद्वाशु चतुर्गुणाभ्यपि पचेत् पादावशेषं जलं तत्तुल्येन गुडेन वै दृढतरं भाण्डे पचेत्तत् पुनः ॥ ज्वालेवं धनतां गुडे परिणते प्रत्येकमेघां पलं शुग्रीवार्कवीजगोक्षुरकषापाषाणभिच्छीतला । कुष्माण्डचपूषाक्षवीजकुनटीवास्तूकशोभाञ्जनं द्राक्षैलागिरिजाभयाक्षमिहृतां चूर्णं क्षितानाङ्गिषेत् ॥ पथ्याशो प्रतिवासरं गुडमसुं योऽक्षप्रनाथं नरः खादेत्तस्य समस्तदोषजनिताश्वस्यैः पतन्ति द्रुत” ॥ एवार्कवीजं कर्कटीवीजं । पाषाणमित् हाथा-कोडीति लोके । शीतला नीलदूर्वा । तथाच । “नीलदूर्वा स्मृता श्वस्यं प्रादलं हरितं तथा । शतपर्वा शीतकूम्भी शीतला वामनी तथा” ॥ इति निर्घण्टौ धन्वन्तरिः ॥ कुनटी धान्यकं । गिरिजं शिलाजतु । क्षमिहृत् विडङ्गं । वरुणा-दिगुडः ॥*॥

“मझिष्ठा चापुषं वीजं जीरकः शतपुष्पिका । धात्रीफलं वदरकं गन्धकश्च मनःशिला ॥

एतेषां समभागानां चूर्णं टङ्गमितं नरः ।

मक्षयेन्मधुना साङ्गं पतेत्तस्याश्वरी ध्रुवं” ॥*॥

“पलद्वयमिते कौष्ठो कुलत्थस्य प्रते तु यः ।

लवणं शरपुष्पस्य साङ्गमाधयोन्मितं ॥

क्षिप्वा पिबेत् पतेत्तस्य मूत्रेण सममश्वरी ।

शर्करा सिकता चापि दृष्टमेतदनेकधा” ॥

इत्यश्वस्यैव चिकित्साः ॥*॥ इति भावप्रकाशः ॥

(अस्या निरुक्तिमाह भोजः ।

“तुल्यतामश्वना याति तस्मात्तामश्वरीं विदुः” ।

इति माधवकृतस्मृतिविश्वविद्यालयेतमटीकाकृतोक्तं ॥

“पितृमातृकदोषेण अथवा मूत्ररोधनात् ।

अतिपथ्याक्षामिचारेर्जायते चाश्वरीगदः ॥

मूत्रविष्टौ च पितरौ सुरतं कुरुतो यदि ।

मूत्रेण सहितं युक्तं त्वते गर्भसम्भवं ॥

पञ्चजस्य स्वदेहस्य स च तत्र प्रजायते ।

मूत्रं मूत्रस्य संस्थाने करोति बन्धनं त्रिषु ॥

सोऽप्यसाध्यो मूत्रगदश्चात्पाद्भवति मानुषे ।

तारुण्ये चापि साध्यश्च जायते मूत्रशर्करा ॥

विपरीतेन चोत्ताने स्त्रिया च पुरुषेण वा ।

शुक्रश्च प्रवहेत्तस्य स्त्रीशुक्रं विचिनोति च ॥

पुनश्च मेहने वासः वातेन शोणितश्च तत् ।

द्वयं दत्तं प्रपद्येत मूत्रहारं रुग्णञ्च च ॥

तेन मूत्रप्ररोधश्च जायते तीव्रवेदना ।

अण्डसन्धिस्थिता याति शर्करा शूलसाध्यका ॥

अतो वक्ष्यामि भैषज्यं प्रदणु पुनः ! महामते” ॥

अस्याश्चिकित्सा यथा ॥

“शुग्रीगोक्षुरकस्यैव वरुणस्य त्वचस्तथा ।

क्वाथो गुडयवक्षारयुतश्चाश्वरीनाशनः ॥ १ ॥

गोक्षुरकस्य वीजानां धातुमातृकसंयुतं ।

चूर्णं माहृषदुग्धेन पानश्चाश्वरीपातनं” ॥ २ ॥

अस्यां पथ्यानि यथा ॥

“पुराणयष्टिकाशालिरक्ततण्डुलकास्तथा ।

प्रथामाकः कौद्रवोद्दालो मर्कटीद्वयधान्यकं ॥

कुलत्थयवगोधूमास्तथाचैवाङ्गी भिषक् ।

वातघ्नाश्च प्रयोक्तव्या भोजने वातरोगिणां ॥

क्रौञ्चाद्यानि च मांसानि पथ्यान्श्वसरीनाशने” ॥

इति हारीतः ॥

“विशोषयेदस्तिगतन्तु शुक्रं

मूत्रं सपित्तं पवनः कर्षं वा ।

यदा तदाश्वस्यैव प्रजायते तु

क्रमेण पित्तैश्चैव रोचना गोः ॥

कदम्बपुष्पाक्षतिरश्मत्तुल्या

क्षुद्राणां त्रिपुष्ट्याप्यथवापि मृद्वी ।

मूत्रस्य चेन्मार्गसुपैति रुद्धा

मूत्रं रज्जां तस्य करोति वस्तौ ॥

ससीवनीमेहहवस्तिशूलं

विश्रीरुधारश्च करोति मूत्रं ।

मृह्णाति मेद्रे स तु वेदनाती

मुहुः शूलमुक्षति मेहते च ॥

क्षोभात् क्षते मूत्रयतीह साहृक्

तस्याः सुखं मेहति च व्यपायात् ।

एवाश्वरी मारुतभिन्नमूर्त्तिः

स्याच्छर्करामूत्रपथात् क्षरन्ती” ॥*॥

चिकित्सा यथा ॥*॥

“क्षिया क्षिता त्वश्वरिशर्कराः

क्षुप्ते तथैवेह कषाणिनाभ्यां ।

कार्याश्वरीभेदनपातनाय

विशेषयुक्तं प्रदणु कर्मसिद्धं ॥

पाषाणभेदं दृषत्तं श्वदंष्ट्रा-

पाठाभयाव्योषशठीनिकुम्भाः ।

हिंसीखराश्रासितिमारकाभ्या-

मेवार्ककाणां त्रपुषस्य वीजं ॥

उपकुक्षिका हिङ्गु सवेतसाक्षं

स्याद् देहहृत्तौ हृष्टा वचा च ।

चूर्णं पिबेदश्वरिभेदि पक्वं

सर्पिश्च गोमूत्रचतुर्गुणतैः ॥ १ ॥

शिग्रोस्तु यूषो मृदुमूलकक्षा-

दित्वप्रमाणादुत्ततैलमृष्टात् ।

शीतोऽश्वमित्यादधिमण्डयुक्तं

पेयः प्रकामं लवणेन युक्तः ॥ २ ॥

जलेन शोभाञ्जनमूलकक्षः

प्रहतो हितश्चाश्वरिशर्कराभ्यां ॥ ३ ॥

पीत्वा च मद्यं निगदं रथेन

हयेन वा शीघ्रजवेन यायात् ।

तैः शर्करा प्रथयतेऽश्वरी तु

शान्तेनैवैच्छत्यविदुर्दरेतां” ॥ ४ ॥

अस्यां वर्जनीयान्याह ।

आयामसन्धारयुष्कमभ्य-

पिष्टाववातार्ककरव्यायान् ।

खर्जूर-शालूक-कपित्थ-जम्बु

विषं कषायश्च रसं भजेत्” ॥

इति च चरकः ॥

चतस्रोऽश्वस्यो भवन्ति । स्त्रेयणा वातेन पित्तेन